

גמרא

כיתה ו'

משנה ראשונה

מצאנו אבידה... ועכשיו מה?

<https://www.mako.co.il/mako-vod-keshet/sabri-maranan-s1/VOD-9a8deaf4f27a331006.htm&Partner%3DautoComplete>

מה עושים עם אבידה שמצאנו?

משנה

משנה

פירוש

אלו מציאות שלו:

- מצא פירות מפוזרין,
 - או מעות (מטבעות) מפוזרות,
 - כריכות (אלומות תבואה) ברשות הרבים,
 - או עיגולי דבילה (תאנים מיובשות הכבושות בצורת עיגול),
 - או ככרות לחם של מאפייה,
 - או מחרוזות של דגים,
 - או חתיכות של בשר,
 - או גיזי צמר הלקוחין ממדינתן (מן הכפר) לאחר הגז ללא עיבוד נוסף,
 - או אניצי (גבעולי) פשתן צרורים,
 - או לשונות של ארגמן (חתיכות צמר סרוק הצבוע בצבע ארגמן)
- הרי אלו שלו - ואינו חייב להכריז

אלו מציאות שלו:

מצא פירות מפוזרין
מעות מפוזרות
כריכות ברשות הרבים
ועגולי דבילה
ככרות של נחתום
מחרוזות של דגים
וחתיכות של בשר
וגיזי צמר הלקוחין ממדינתן
ואניצי פשתן ולשונות של ארגמן
הרי אלו שלו דברי רבי מאיר

טעם - רש"י

אלו מציאות -מצא פירות
מפוזרין:
שנתיאשו הבעלים מהן,
והפקר הן.

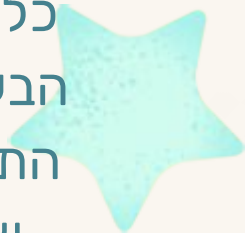

למה הם שלוו?

שנתיאשו הבעלים מהן, והפקר
הן

כל הדברים הללו - הן דברים שאם
הבעלים איבדו אותם - הן איבדו את
התקווה לקבלם בחזרה, ולכן ברגע
שאדם מאבד תקווה ומתייאש -
החפץ כבר אינו שייך לו.

סיכום ביניים

במשנה ראינו שיש כל מיני אבידות שאין צורך להחזיר לבעלים!
רש"י מסביר שהסיבה שלא צריך להחזיר לבעלים את החפץ הוא מכיוון
שהם התייאשו מהאבידה ואיבדו את התקווה לקבלו בחזרה.

ובכן, למה שמישהו יתיאש??

למה מתייאשים?

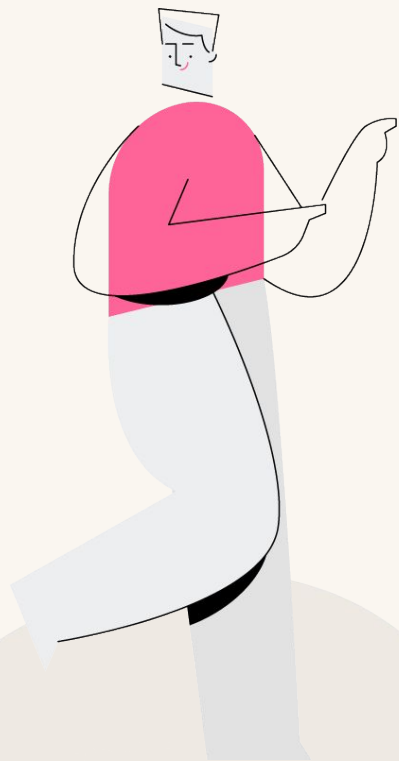
סימן

<https://youtu.be/22VCJcXjgQE?t=285>

אבידה שאין בו סימן

אבידה שאין בו סימן

חפץ שאבד ואין בו סימן מיוחד שעל פיו
יוכלו המאבדים לזהות את אבידותיהם.

כך שבעל האבידה לא יוכל
להוכיח שאכן האבידה היא שלו.

לכן הוא מתייאש מהן.

משנה

משנה

פירוש

אלו מציאות שלו:

- מצא פירות מפוזרין,
 - או מעות (מטבעות) מפוזרות,
 - כריכות (אלומות תבואה) ברשות הרבים,
 - או עיגולי דבילה (תאנים מיובשות הכבושות בצורת עיגול),
 - או ככרות לחם של מאפייה,
 - או מחרוזות של דגים,
 - או חתיכות של בשר,
 - או גיזי צמר הלקוחין ממדינתן (מן הכפר) לאחר הגז ללא עיבוד נוסף,
 - או אניצי (גבעולי) פשתן צרורים,
 - או לשונות של ארגמן (חתיכות צמר סרוק הצבוע בצבע ארגמן)
- הרי אלו שלו - ואינו חייב להכריז

אלו מציאות שלו:

מצא פירות מפוזרין
מעות מפוזרות
כריכות ברשות הרבים
ועגולי דבילה
ככרות של נחתום
מחרוזות של דגים
וחתיכות של בשר
וגיזי צמר הלקוחין ממדינתן
ואניצי פשתן ולשונות של ארגמן
הרי אלו שלו דברי רבי מאיר

משנה בעמוד 28

משנה

אלו חייב להכריז:

- מצא פירות בכלי, או כלי כמות שהוא,
- מעות בכיס, או כיס כמות שהוא,
- ציבורי פירות,
- ציבורי מעות,
- שלושה מטבעות זה על גבי זה,
- כריכות ברשות היחיד,
- וכיכרות של בעל הבית,
- וגיזי צמר הלקוחות מבית האומן,
- כדי יין וכדי שמן.

--חייב להכריז.

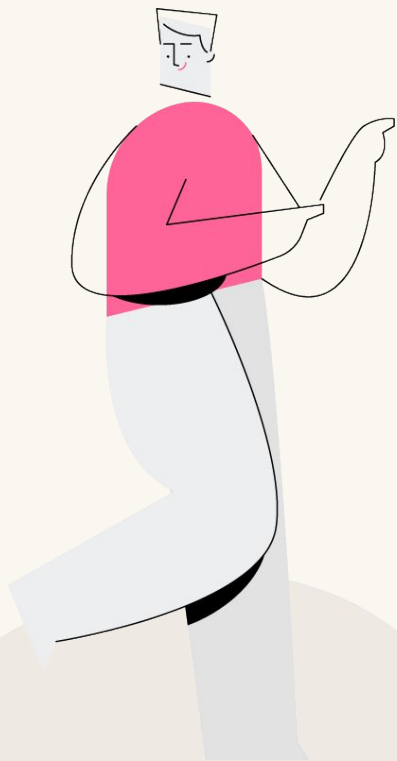
תרגום

ואלו המציאות שחייב להכריז:

- מצא פירות בכלי, או כלי בלי פירות, שיש כרגיל סימנים בכלי,
- מטבעות בתוך ארנק, או ארנק בלי מטבעות,
- צבורי פירות, צבורי מעות
- שלושה מטבעות מונחים זה על גב זה,
- כריכות (אלומות תבואה) ברשות היחיד,
- וככרות לחם של בעל הבית, שכל אדם עושה לעצמו ויש להם יחוד בצורתם,
- וגיזי צמר הלקוחין מבית האומן, שכל אומן מעבד אותם בצורה שונה במקצת,
- כדי יין וכדי שמן –

הרי על כל אלו חייב להכריז.

אבידה שיש בו סימן

אבידה שיש בו סימן

חפץ שאבד אשר יש לו מאפיינים מיוחדים.

כך שבעל האבידה יוכל להוכיח שאכן האבידה היא שלו.

לכן הוא אינו מתייאש מהן.

תהליך מצוות השבת אבידה

עליו לחשוב - האם
יש בחפץ סימן?

1

אדם מוצא חפץ
ברחוב

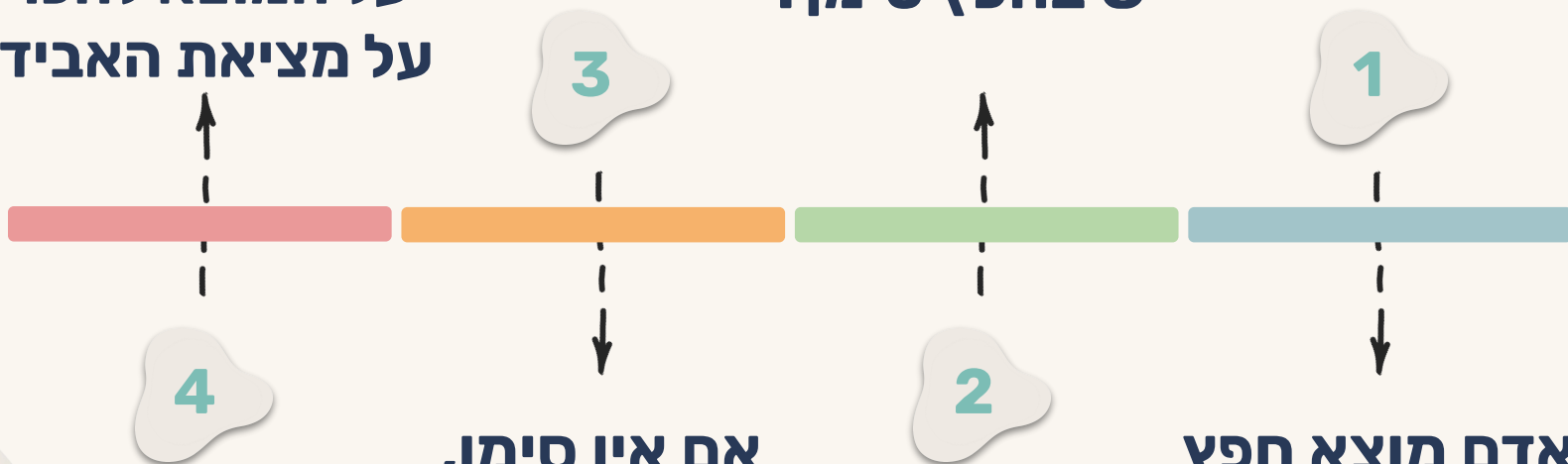
2

אם אין סימן,
לכאורה החפץ
נהיה שלו.

3

אם ישנו סימן,
על המוצא להכריז
על מציאת האבידה.

4

סיכום למחברת

יש אבידות שצריך להחזיר, ויש אבידות שלא צריך להחזיר.
אבידה שהתיאשו ממנה הבעלים - לא צריך להחזיר.
אבידה שלא התיאשו ממנה הבעלים - צריך להחזיר!
איך אנו יכולים לדעת אם הוא התיאש או לא?

דרך ראשונה והכי פשוטה לוודא האם היה יאוש או לא - זה להסתכל החפץ:

אם יש בו סימן - אז הבעלים יוכלו לתת למוצא סימן כהוכחה שזה אכן החפץ שלהם, ולכן סביר להניח שלא יתיאש מהאבידה.
לכן חייבים להחזיר לבעלים.

אם אין בו סימן - אז אין לבעלים דרך להוכיח שזה שלהם ולכן יתיאשו.
לכן אפשר לקחת!